

Rwandas støtte til overgreb på civile bør begrave idéen om modtagecenter

Hverken Danmark eller andre EU-lande kan forsvare et samarbejde med Rwandas regering om at modtage asylsøgere.

Rwandas støtte til oprørsgruppen M-23 – og dermed indirekte støtte til overgreb på civilbefolkningen – bør endelig begrave samarbejdet med styret i Kigali om et modtagecenter for asylsøgere, mener Birgitte Qvist-Sørensen.

Jyllands-Posten
Birgitte Qvist-Sørensen
21/01/2023

Regeringen er på rette kurs, når den nu sætter planerne om et modtagecenter for asylsøgere i Rwanda i bero.

Men begrundelsen bør ikke alene være, at Danmark arbejder på en fælles asylløsning med andre EU-lande. For det holder en dør åben for et samarbejde med styret i Rwanda, der begår alvorlige menneskerettighedskrænkelser.

Hverken Danmark eller andre EU-lande kan forsvare et samarbejde med Rwandas regering om at modtage asylsøgere, når selvsamme regering støtter en oprørshær, der begår overgreb på congolesiske mænd, kvinder og børn.

Rwandas støtte til oprørsgruppen, der er kritiseret af både EU, FN, USA og desuden af udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen (Jyllands-Posten den 16. januar 2023), bør derimod være det sidste søm i ligkisten for et modtagercenter i Rwanda.

Og Danmark bør bruge den opgraderede diplomatiske tilstedeværelse i Rwanda til at lægge yderligere pres på styret for at droppe støtten til M-23.

Folkekirkens Nødhjælp uddeler nødhjælp og rydder miner i det østlige DR Congo, hvor M-23 begår overgrebene og kæmper mod den congolesiske hær.

Vi får jævnligt vidnesbyrd om brutale massakrer på landsbyer, kidnapninger og voldtægter, tvangsrekruttering af unge mænd – og at M-23 bruger landsbyboerne som slaver til opbygning af baser.

En flygtning fortæller: Jeg er flygtet af tre årsager. Mit hus blev bombet for en måned siden. Der var ingen mad i min landsby, for M-23 stjal hele vores høst. Det var for farligt for os at blive i vores landsby.

Konflikten i det østlige Congo er kompleks. Foruden M-23's oprør mod den congolesiske hær, agerer 120 (..) andre militærgrupper i regionen. De kæmper om mineraler, olie, regnskov etc. på tværs af politiske, økonomiske og etniske interesser. Kampe og overgreb har tvunget seks millioner congolesere på flugt – og antallet stiger.

Folkekirkens Nødhjælp er også til stede i DR Congos naboland Uganda, som ifølge UNHCR har modtaget næsten en halv million congolesere, der flygter fra M-23 og søger asyl.

I Uganda støtter Folkekirkens Nødhjælp med penge fra Udenrigsministeriet et transitcenter for congolesere. I transitcentret får de flygtende mad og medicin og mulighed for at blive kørt til en af Ugandas 13 flygtningelejre.

Nogle af congoleserne venter på at blive genforenet med deres familier, andre håber på at kunne vende tilbage til deres landsbyer.

Udover den direkte hjælp til congolesiske flygtninge i Uganda giver vi økonomisk støtte, landbrugsredskaber og frø til det hårdt prøvede lokalsamfund i Uganda, der modtager de mange flygtninge.

Denne nærområdeindsats forebygger konflikter mellem flygtninge og lokalsamfund og kan forhindre nye flygtningestrømme i regionen og mod Europa.

Men den løser ikke årsagen til flygtningestrømmen – de væbnede konflikter og overgrebene på uskyldige civile i DR Congo.

Vi mener, at det internationale samfund bør gøre alt, der er muligt, for at standse konflikterne.

Og vi mener, at Rwandas støtte til oprørsgruppen M-23 – og dermed indirekte støtte til overgreb på civilbefolkningen – bør endelig begrave samarbejdet med styret i Kigali om et modtagecenter for asylsøgere.